

graviditeten, ved at give dem barselorlov osv., så man kunne tilgodese dem, der har lyst til at bortadoptere deres barn. Vi ved jo godt, der er mangel på børn til adoption.

Jeg vil sige så meget, at jeg synes, oplysningen faktisk har været omfattende, men den har altså ikke været omfattende nok, selv om tallene er faldende. Det gælder jo ikke kun med hensyn til abort, det gælder lige så meget med hensyn til aids. Her faldt tallet faktisk, fordi der blev sat en massiv kampagne ind for netop at løfte pegefingern og sige til de unge mennesker: Nu skal I altså beskytte jer. Men vi kender jo godt de unge mennesker. Det kender vi også fra os selv, da vi var unge.

Det er klart, at Dansk Folkeparti med glæde så, at tallene kunne falde yderligere, men et egentligt forbud kan der altså ikke blive tale om, for det er nu engang sådan. Vi husker godt fra tidligere, hvordan det egentlig var en katastrofal situation, en kvinde kunne komme i, hvis hun blev gravid. Hun blev faktisk udstødt, og manden kunne gå og spille fandango. Der var ikke én, der tog sig af kvinderne. De skulle gemmes af vejen og have et ophold et eller andet sted.

Men der er også noget følelsesmæssigt i det, for der er jo mange kvinder, der har det skidt bagefter. Det har vist sig, at mange af de kvinder, der har fået en abort med skyldfølelse og det hele, lige pludselig, når der er gået nogle år og de er blevet gift, opdager, at de ikke kan få børn, og så har vi et andet problem.

Det er helt i orden, at man prøver at forbedre rådgivningen. Jeg synes også, man skal sige til de unge mennesker, at en abort er et indgreb, og det er virkelig ikke ufarligt. Man kunne godt forestille sig, at man sagde til dem, at de kan risikere, at de en dag ikke kan få børn, hvis de fortsætter på den måde.

Der ligger som sagt ikke en løsning lige for døren, og her er jeg enig i det, der er blevet sagt. Det er oplysning, oplysning og kun oplysning, der skal til. Hovedsigtet er og må være stadig faldende tal, og det synes jeg er helt i orden.

Så kan man jo godt undre sig lidt over de 20-29-årige. P-pillen, og hvad der nu er af præventive midler, findes, og i den gruppe er det største antal provokerede aborter. Jeg er sikker på, at hvis tallet stadig faldt og det kunne lade sig gøre at begrænse netop det område, ville sygehuseene over hele landet være ovenud lykkelige.

Jeg kan godt følge fru Ester Larsen i den diskussion, som vi også længe har haft i Sønderborg. Man kan på en måde sige, at vi på den ene side redder levedygtige børn, og på den anden side afliver vi dem. Det er lidt grotesk, og det kunne jeg godt tænke mig at vi fik en længere debat om, for det er virkelig et spørgsmål, som trænger til at blive rørt lidt ved.

Men som sagt kan vi fra Dansk Folkeparti støtte Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse, og vi vil stemme for det.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Fra CD's side synes vi, der er god grund til at være opmærksom på antallet af provokerede aborter, for det er jo for den enkelte kvinde et følelsesmæssigt meget vanskeligt spørgsmål at tage stilling til. Først efter en rådgivende samtale med lægen træffer man beslutningen.

Der foretages herhjemme ca. 17.000 provokerede aborter årlig, og i 1995 blev 13 pct. af aborterne foretaget på teenagere. Der er grund til bekymring vedrørende kvinderne mellem 20 og 29 år, som har den højeste hyppighed af aborter. Hvis man så til gengæld også kigger på, at det er den gruppe, der har det højeste antal af fødsler, og at der derudover er tilgået yderligere 10.000 til samme gruppe, kan man måske bedre forstå tallet. Aldersgruppen 15-19-årige er den eneste gruppe, som har flere aborter end fødsler, og det er vel også forståeligt.

I dag er det sådan, at de fleste kvinder vælger at få børn, ligesom de også vælger at få en abort. Det at få et barn er altså noget, man planlægger, og det kunne så også være en af forklaringerne på de 17.000 provokerede aborter, der foretages om året. Andre vigtige faktorer er kvindens alder, antallet af børn i familien, den sociale baggrund og arbejdssituationen.

Så har det været påstået, at kvinder vælger abort som prævention, og det er jo i princippet ikke rigtigt, da abort foretages efter undfangelsen. I øvrigt mener jeg ikke, at antallet af aborter, der kommer ind under det begreb, udgør et stort antal. Det må være forholdsvis lille. Det kan være kvinder i en særlig vanskelig social situation, det kan være misbrugere af stoffer eller alkohol, som af den grund har særlig vanskeligt ved at administrere en fornuftig prævention.

Før loven om fri abort blev vedtaget, fandtes der ikke rigtig nogen tal eller statistikker på området, og de må nærmest komme ind under det, som kaldes mørketal. Men da kvindens